

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „A1“ 2016-02-17 SKUNDO**

2016 m. balandžio d. Nr. S- (7-34/2016)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršelienės – pranešėja
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus
Linos Vosylienės

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių administratoriaus atstovui
mokesčių mokėtojo atstovui nedalyvaujant

Jūratei Dalmantaitei
Justinui Orłavičiui

2016 m. balandžio 12 d. posėdyje išnagrinėjusi UAB „A1“ (toliau – Pareiškėjas) 2016 m. vasario 17 d. skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) 2016 m. sausio 29 d. sprendimo Nr. 1A-61, n u s t a t ė:

Muitinės departamentas 2016-01-29 sprendimu Nr. 1A-61 patvirtino Klaipėdos teritorinės muitinės 2015-10-30 sprendimą Nr. 1(LM18)-608 įregistruoti Pareiškėjui mokestinę prievolę muitinei: 737 Eur muitą, 1 702 Eur PVM, 108 Eur PVM delspinigius ir 243 Eur baudą.

Sprendime nurodoma, kad Klaipėdos teritorinė muitinė 2014-06-04 išdavė Pareiškėjui leidimą taikyti ekonominio poveikio turinčią muitinės procedūrą / laikinąjį įvežimą perdirbti Nr. LT4LMLPS141 (toliau – Leidimas). Pagal Leidimą laikinai įvežtam lengvajam automobiliui *FORD EXPLORER* (pagaminimo metai 2012, kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*) 2014-09-01 įforminta deklaracija Nr. 14LTLUB000IM013B61 laikinojo įvežimo perdirbti procedūrai. Tam, kad būtų užtikrintas laikinojo įvežimo perdirbti muitinės procedūros įsipareigojimų įvykdymas, muitinio įforminimo metu buvo pateikta ADB „Baltikums“ Lietuvos filialo vienkartinė garantija Nr. D75V20098992, kurioje maksimalus garantijos dydis yra 35 000 Lt. Išduodama Leidimą, Klaipėdos teritorinė muitinė nustatė 12 mėn. laikotarpį, per kurį laikinai įvežta perdirbti prekė privalo būti reeksportuota arba pateikta naujiems muitinės sankcionuotiems veiksams įforminti.

Nurodoma, jog Klaipėdos krovinių poste minėta transporto priemonė 2015-04-02 buvo deklaruota eksporto deklaracijoje Nr. 15LTLR1000EK01F214 reeksporto muitinės

sankcionuotam veiksmui (procedūros kodas 3151). Muitinė, patikrinusi informaciją Muitinės deklaracijų apdorojimo sistemoje (MDAS), nustatė, kad gabenimas su minėta eksporto deklaracija yra nebaigtas. Apie galimai nebaigtą laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą Klaipėdos teritorinė muitinė 2015-07-29 raštu Nr. (LM18)-20/14-12937 informavo procedūros vykdytoją – Pareiškėją ir 2015-07-29 raštu Nr. (LM18)-20/14-12934 draudimo bendrovę – ADB „Baltikums“ Lietuvos filialą.

Pareiškėjas 2015-08-04 raštu nurodė Klaipėdos teritorinei muitinei, kad minėtas automobilis yra išgabentas iš Bendrijos muitų teritorijos ir kaip įrodymą pateikė laivo „Grande Cotonou“ konosamento Nr. S310139254 (2015-06-12) bei dokumento b/n (2015-07-31) kopijas. Pareiškėjas savo rašte prašė kreiptis į Muitinės departamentą, kad jis užklaustų Vokietijos muitinę dėl prekės deklaravimo, o negavus teigiamo atsakymo, prašė apskaičiuoti mokestinę prievolę muitinei.

Klaipėdos teritorinė muitinė, siekdama patikrinti procedūros vykdytojo pateiktą informaciją, 2015-08-10 raštu Nr. (LM18)20/14-13548 kreipėsi į Muitinės departamentą, prašydama tarpininkauti užklausiant Vokietijos Federacinės Respublikos muitinės tarnybą dėl minėtos transporto priemonės deklaravimo. Tačiau nesulaukęs atsakymo, vietos mokesčių administratorius 2015-10-30 priėmė sprendimą Nr. 1(LM18)-608, kuriuo pripažino 2015-04-02 eksporto deklaraciją Nr. 15LTLR1000EK01F214, įformintą reeksporto muitinės sankcionuotam veiksmui, negaliojančia ir įregistravo Pareiškėjui mokestinę prievolę.

Muitinės departamentas nurodo, jog nagrinėjamu atveju ginčas kilo dėl automobiliui *FORD EXPLORER* 2015-04-02 įformintos reeksporto deklaracijos Nr. 15LTLR1000EK01F214 pripažinimo negaliojančia.

Nurodoma, jog Muitinės departamentas 2015-11-10 gavo Vokietijos federalinės muitinės tarnybos Hamburgo uosto centrinės muitinės atsakymą į Muitinės departamento užklausą. Atsakyme nurodyta, kad Vokietijos muitinei nebuvo pateikta lietuviška reeksporto deklaracija Nr. 15LTLR1000EK01F214, kurioje nurodytas procedūros kodas 31 51, o buvo įforminta kita deklaracija – Nr. 15DE485119027956E5, kuria automobiliui buvo įforminta eksporto procedūra (10 00). Automobilis išplukdytas 2015-06-12 laivu „Grande Cotonou“, išvežimo metu apžiūra, atitikties tikrinimas ir fizinis tikrinimas nebuvo atlikti.

Centrinis mokesčių administratorius nurodo, jog laikinojo įvežimo procedūra baigiama, kai prekėms, kurioms ši procedūra buvo įforminta, įforminami nauji muitinės sankcionuoti veiksmai (reeksportas, tranzitas, muitinis sandėliavimas, prekių sunaikinimas, išleidimas į laisvą apyvartą ir kiti). 1992-10-12 Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, (toliau – Bendrijos muitinės kodeksas) 118 straipsnyje nustatyta, kad muitinė nustato laikotarpį, per kurį kompensaciniai produktai privalo būti eksportuoti arba reeksportuoti arba per kurį jiems turi būti įforminti kiti muitinės sankcionuoti veiksmai. Tas laikotarpis nustatomas atsižvelgiant į laiką, reikalingą perdirbimo operacijoms atlikti ir kompensacinių produktų perleidimo klausimams išspręsti.

Muitinės departamentas konstatuoja, kad Pareiškėjas netinkamai užbaigė reeksporto procedūrą. Pažymima, kad Leidimas atlikti laikinojo įvežimo perdirbti procedūrai išduotas būtent Pareiškėjui, o ne tretiesiems asmenims, taip pat atkreipiamas dėmesys į tai, kad 2015-04-02 Pareiškėjas įformino deklaraciją Nr. 15LTLR1000EK01F214 laikinojo įvežimo perdirbti procedūrai, prisiimdamas ne tik teisę atlikti procedūrą, tačiau ir visas iš šios procedūros kylančias pareigas.

Taip pat atkreipiamas dėmesys į tai, kad vadovaujantis Bendrijos muitinės kodekso 161 straipsnio 1 dalimi, negražinamojo eksporto procedūra, kuri muitinės deklaracijoje žymima keturženkliniu kodu „10 00“, gali būti įforminta Bendrijos prekių statusą turinčioms prekėms. Teigiama, kad šiuo atveju akivaizdu, jog automobilis, kuris buvo įvežtas laikinojo įvežimo perdirbti procedūros vykdymui, už kurį nebuvo sumokėti importo mokesčiai, negali būti laikomas Bendrijos prekės statusą turinčia preke. Pažymima, kad Vokietijos Federacijos

muitinės tarnyba įformino muitinės deklaraciją Nr. 15DE485119027956E5, vadovaudamasi 1993-07-02 Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas, (toliau – Bendrijos muitinės kodekso įgyvendinimo nuostatos) 313 straipsnio 1 dalimi, nes Vokietijos Federacijos muitinės tarnybai nebuvo pateikta jokia informacija apie Lietuvoje pradėtą automobilio reeksporto procedūrą, kuri buvo įforminta ne Bendrijos prekei.

Muitinės departamentas pabrėžia, kad tais atvejais kai išvežimo muitinės įstaigoje, nepateikus reeksporto deklaracijos Nr. 15LTR1000EK01F214 (31 51), tai pačiai prekei kitoje valstybėje narėje įforminama nauja eksporto deklaracija Nr. 15DE485119027956E5 (10 00), susidaro situacija, kuri traktuotina kaip neteisėtas prekių paėmimas iš muitinės priežiūros pagal Bendrijos muitinės kodekso 203 straipsnį. Vadovaujantis Bendrijos muitinės kodekso įgyvendinimo nuostatų 865 straipsnio pirmąja pastraipa, prekių paėmimu vengiant muitinės priežiūros pagal Bendrijos muitinės kodekso 203 straipsnio 1 dalį laikomas atitinkamų prekių muitinės deklaracijos pateikimas arba bet koks kitą tokią pačią teisinę galią turintis veiksmas ir dokumento pateikimas patvirtinti kompetentingai institucijai, jeigu šie veiksmai nulemia neteisingo Bendrijos prekių muitinės statuso suteikimą šioms prekėms. Vadovaujantis Bendrijos muitinės kodekso 37 straipsnio nuostatomis, į Bendrijos muitų teritoriją laikinai įvežtos perdirbti prekės yra muitinės prižiūrimos nuo jų įvežimo momento ir lieka prižiūrimos iki tol, kol pakeičiamas jų statusas, jos įvežamos į laisvąją į zoną, padedamos į laisvąjį sandėlį, reeksportuojamos arba sunaikinamos muitinei prižiūrint. Nurodoma, jog išgabenant ginčo automobilį, įforminus negražinamojo eksporto procedūrą, jam buvo priskirtas Bendrijos prekių statusas, todėl buvo išvengta tokios muitinės priežiūros, kokia turėjo būti taikyta kompensaciniams produktams (ne Bendrijos prekėms), gautiems atlikus leidime nurodytas perdirbimo operacijas su importuotomis prekėmis, pavyzdžiui, nebuvo tikrinta informacijos apie deklaruotą prekę atitiktis leidimo duomenims.

Tai, kad laikinojo įvežimo perdirbti procedūra besinaudojantys asmenys turi griežtai laikytis pagal šią procedūrą jiems tenkančių pareigų, yra konstatavęs ir Europos Sąjungos Teisingumo Teismas 2010-01-14 sprendime sujungtose bylose C-430/08 ir C-431/08.

Muitinės departamentas, atsižvelgdamas į minėtą Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimą, įvertinęs tai, kad išvežimo muitinės įstaigai 2015-06-08 ginčo prekė nebuvo pateikta reeksporto procedūrai, o buvo įforminta Bendrijos prekių eksporto procedūra (10 00), konstatuoja, kad Pareiškėjas netinkamai užbaigė reeksporto procedūrą. Todėl centrinis mokesčių administratorius daro išvadą, kad nėra pagrindo tenkinti Pareiškėjo skundą ir panaikinti Klaipėdos teritorinės muitinės 2015-10-30 sprendimą Nr. 1(LM18)-608.

Pareiškėjas su Muitinės departamento sprendimu nesutinka.

Skunde nurodoma, jog Pareiškėjas neneigia, kad reeksporto procedūra (procedūros kodas 3151) nėra užbaigta, tačiau pateikia įrodymus, kad ginčo prekė yra išgabenta iš Europos Bendrijos. Pareiškėjas su skundu Mokestinių ginčų komisijai prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) pateikia iš *FI* gautą pažymos kopiją bei laivo konosamento kopiją, kurios, Pareiškėjo teigimu, įrodo, kad automobilis *FORD EXPLORER* (pagaminimo metai 2012, kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*) buvo pakrautas į laivą ir išgabentas iš Europos Bendrijos. Pareiškėjas prašo Komisijos atsižvelgti į jo pateiktus įrodymus ir laikyti procedūrą užbaigta.

Taip pat nurodoma, jog Pareiškėjas sutinka ir neginčija fakto, kad jis negali užbaigti laikinojo įvežimo procedūros su Vokietijoje įforminta deklaracija Nr. 15DE485119027956E5, kuria minėtam automobiliui buvo įforminta eksporto procedūra (10 00). Pareiškėjas nurodo, kad jis negali nieko pakomentuoti dėl minėtos deklaracijos, nes šios deklaracijos neformino ir apie jos egzistavimą sužinojo tik iš Muitinės departamento sprendimo.

Akcentuojama, kad, Pareiškėjo nuomone, nagrinėjamoje byloje svarbu atkreipti dėmesį į tai, ar ginčo prekė yra išgabenta. Taip pat mano, kad negalima besąlygiškai visiems atvejams taikyti Europos Sąjungos Teisingumo Teismo 2010-01-14 sprendimo sujungtose bylose C-430/08 ir C-431/08, o privalu kiekvieną atvejį vertinti ir nagrinėti atskirai.

Pareiškėjas, atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, prašo Komisijos įvertinti konkrečiai Pareiškėjo atvejį, visas su šiuo atveju susijusias aplinkybes ir tai, ar ginčo prekė buvo išgabenta iš Europos Bendrijos teritorijos, ir panaikinti Klaipėdos teritorinės muitinės 2015-10-30 sprendimą Nr. 1(LMI8)-608 ir 2016-01-29 Muitinės departamento sprendimą Nr. 1A-61.

Komisija konstatuoja, jog Pareiškėjo skundas atmestinas, Muitinės departamento 2016-01-29 sprendimas Nr. 1A-61 tvirtintinas.

Mokestinis ginčas šioje byloje kilo dėl mokestinės prievolės įregistravimo Pareiškėjo atžvilgiu teisėtumo ir pagrįstumo, mokesčių administratoriui konstatavus, jog Pareiškėjas tinkamai neįvykdė laikinojo įvežimo perdirbti muitinės procedūros, taikytos 2014-09-01 importuotai transporto priemonei.

Pažymėtina, jog Pareiškėjas skunde Komisijai nurodė argumentų dėl ginčo prekės muitinės vertės nustatymo. Taip pat Pareiškėjas skunde Komisijai neišdėstė argumentų ir nepareiškė reikalavimų dėl aritmetinio mokesčių apskaičiavimo. Atsižvelgdama į tai, Komisija mokestinį ginčą nagrinėja jo ribose.

Nagrinėjamoje byloje nustatyta, jog Klaipėdos teritorinė muitinė išdavė Pareiškėjui 2014-06-04 Leidimą, pagal kurį Pareiškėjas laikinai įvežtai transporto priemonei *FORD EXPLORER* (pagaminimo metai 2012, kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*) – prekei 3, 2014-09-01 įformino importo deklaraciją Nr. 14LTLUB000IM013B61. Leidime nustatytas 12 mėn. procedūros užbaigimo terminas, t. y. Pareiškėjas iki 2015-09-01 privalėjo importuotą automobilį reeksportuoti arba pateikti naujiems sankcionuotiems veiksams įforminti.

Byloje taip pat nustatyta, jog Pareiškėjas minėtą transporto priemonę 2015-04-02 deklaravo eksporto deklaracijoje Nr. 15LTLR1000EK01F214 reeksporto muitinės sankcionuotam veiksmui (procedūros kodas 3151). Muitinė, patikrinusi informaciją Muitinės deklaracijų apdorojimo sistemoje (MDAS), nustatė, kad gabenimas su minėta eksporto deklaracija yra nebaigtas. Apie galimai nebaigtą laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą Klaipėdos teritorinė muitinė 2015-07-29 raštu Nr. (LM18)-20/14-12937 informavo procedūros vykdytoją – Pareiškėją. Pastarasis 2015-08-03 rašte mokesčių administratoriui nurodė, kad automobilis yra išgabentas iš Bendrijos muitų teritorijos ir pateikė muitinei laivo „Grande Cotonou“ 2015-06-12 konosamento Nr. S310139254 bei 2015-07-31 eksporto pažymėjimo PVM tikslui kopijas.

Iš bylos medžiagos matyti, jog Muitinės departamentas, siekdamas patikrinti Pareiškėjo pateiktą informaciją, 2015-08-28 raštu kreipėsi į Vokietijos Federacinės Respublikos muitinės tarnybą dėl minėtos transporto priemonės deklaravimo. Vokietijos Muitinės kriminalinių nusikaltimų tyrimo tarnyba 2015-11-02 raštu pateikė Hamburgo uosto pagrindinės muitinės tarnybos konstatuotus faktus dėl lengvojo automobilio *FORD EXPLORER* eksporto. Minėtame Hamburgo uosto pagrindinės muitinės tarnybos rašte nurodyta, kad pagal eksporto deklaraciją Nr. 15DE485119027956E5 automobilis 2015-06-08 išvykimo muitinės įstaigoje (*Waltershof* muitinės įstaigoje) buvo užregistruotas eksportui, nurodant procedūros kodą 1000 ir prekės vertę, siekiančią 1 000 Eur. Lietuviška eksporto deklaracija Nr. 15LTLR1000EK01F214, iš kurios pagal ten nurodytą procedūros kodą 3151 būtų paaiškėję, kad prekė turi ne Bendrijos prekių statusą ir yra daug didesnės vertės, muitinės tarnybai pateikta nebuvo. Taip pat minėtame rašte pažymėta, jog kadangi lengvasis automobilis pagal Bendrijos muitinės kodekso 313 straipsnio 1 pastraipą galiojo kaip

Bendrijos prekė, eksporto deklaracijos pateikimas išvykimo muitinės įstaigai pagal Bendrijos muitinės kodekso įgyvendinimo nuostatų 794 straipsnį atrodė leistinas, *Waltershof* muitinės tarnyba eksporto deklaraciją Nr. 15DE485119027956E5 priėmė ir perleido automobilių eksportui. Oficiali apžiūra, prekės identiškumo patikrinimas arba fizinis patikrinimas eksporto procedūros metu atliktas nebuvo. Lengvasis automobilis 2015-06-12 buvo pakrautas į laivą „Grande Cotonou“ kaip vienietinis krovinys, paskirties uostas – *Cotonou in Benin*.

Muitinės departamentas, remdamasis gauta informacija, atsižvelgdamas į tai, kad ginčo automobilis nebuvo pateiktas reeksporto procedūrai, o buvo išgabentas iš Bendrijos muitų teritorijos įforminus eksporto deklaraciją negražinamojo eksporto procedūrai, skundžiamame 2016-01-29 sprendime Nr. 1A-61 konstatavo, kad laikinojo įvežimo perdirbti procedūra nebuvo įvykdyta tinkamai. Todėl Pareiškėjas buvo pripažintas skolininku muitinei ir įpareigotas sumokėti mokesstinę prievolę.

Pareiškėjas su mokesčių administratoriaus pozicija nesutiko ir skunde Komisijai nurodė, jog Pareiškėjas neneigia, kad ginčo prekei nebuvo įforminta reeksporto procedūra, tačiau pateikė įrodymus, kad jo importuotas automobilis buvo išgabentas iš Europos Sąjungos muitų teritorijos.

Bendrijos muitinės kodekso 37 straipsnio 1 dalyje nurodyta, jog į Bendrijos muitų teritoriją įvežtos prekės nuo jų įvežimo momento yra muitinės prižiūrimos. Jų muitinį tikrinimą galima atlikti, vadovaujantis galiojančiomis nuostatomis. Pagal minėto straipsnio 2 dalį prekės lieka taip prižiūrimos tiek laiko, kiek, atitinkamais atvejais, reikia jų muitiniam statusui nustatyti, o ne Bendrijos prekių atveju, nepažeidžiant 82 straipsnio 1 dalies, – tol, kol pakeičiamas prekių muitinis statusas, jos įvežamos į laisvąją zoną, padedamos į laisvąjį sandėlį, reeksportuojamos ar sunaikinamos vadovaujantis 182 straipsniu.

Vadovaujantis Bendrijos muitinės kodekso 84 straipsnio 1 dalimi, laikinojo įvežimo perdirbti muitinės procedūra yra sąlyginio neapmokestinimo procedūra. Pagal Bendrijos muitinės kodekso 89 straipsnio 1 dalį ekonominio poveikio turinti sąlyginio neapmokestinimo procedūra baigiama, kai prekėms arba kompensaciniams ar perdirbtiesiems produktams, kuriems ši procedūra buvo įforminta, įforminami nauji muitinės sankcionuoti veiksmai. Minėto straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad muitinė imasi visų priemonių, būtinų sureguliuoti padėčiai, susijusiai su prekėmis, kurioms įforminta procedūra nebuvo užbaigta laikantis nustatytų sąlygų.

Bendrijos muitinės kodekso 182 straipsnio 3 dalyje nurodyta, jog jeigu norima reeksportuoti prekes, kurioms Bendrijos muitų teritorijoje buvo įforminta ekonominio poveikio turinti muitinės procedūra, turi būti pateikta muitinės deklaracija, kaip tai apibrėžta 59–78 straipsniuose. Tokiais atvejais taikomos Bendrijos muitinės kodekso 161 straipsnio 4 ir 5 dalys.

Pagal Bendrijos muitinės kodekso 203 straipsnio 1 dalį importo skola muitinei atsiranda, neteisėtai paimant iš muitinės priežiūros importo muitais apmokestinamas prekes. Vadovaujantis minėto straipsnio nuostatomis, skola muitinei atsiranda prekių paėmimo iš muitinės priežiūros momentu (2 dalis), o skolininku laikomas asmuo, turėjęs vykdyti prievoles, susijusias su laikinuoju prekių saugojimu arba su prekėmis įformintos muitinės procedūros taikymu (3 dalies 4 įtrauka).

Taigi vadovaujantis minėtomis nuostatomis, prekė, įforminus jai laikinojo įvežimo perdirbti muitinės procedūrą, laikoma importuota preke, kuriai sąlyginai atidedamas importo mokesčių mokėjimas, iki procedūra bus baigta Bendrijos muitinės kodekso 89 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka. Svarbu pažymėti, kad laikinojo įvežimo perdirbti procedūra, atliekama naudojant sąlyginio neapmokestinimo sistemą, yra išimtinė priemonė, skirta tam, kad būtų palengvintas tam tikrų ekonominių veiklų vykdymas. Kadangi taikant šią procedūrą egzistuoja akivaizdi rizika, susijusi su teisingu Sąjungos muitų teisės aktų taikymu ir muitų surinkimu, šia procedūra besinaudojantys asmenys turi griežtai laikytis iš jos išplaukiančių

prievolių. Reikia taip pat griežtai aiškinti pasekmes, kurios gali jiems kilti, jeigu jie nevykdo savo prievolių (Europos Sąjungos Teisingumo Teismo 2010-01-14 sprendimo *Terex Equipment* ir kt., C-430/08 ir 431/08, 42 punktą; 2010-07-15 sprendimo *DSV Road*, C-234/09, 31 punktą; 2012-09-06 sprendimo *Dohler Neuenkirchen GmbH*, C-262/10, 40–41 punktai). Jei minėta procedūra nebuvo užbaigta laikantis nustatytų sąlygų, atsiranda importo skola muitinei pagal Bendrijos muitinės kodekso 203 straipsnį.

Komisijos vertinimu, nagrinėjamoje byloje pasisakant, ar pagrįstai mokesčių administratorius Pareiškėją pripažino skolininku muitinei pagal Bendrijos muitinės kodekso 203 straipsnio 1 dalį, pirmiausiai reikia išnagrinėti, ar faktinės bylos aplinkybės reiškia ginčo prekių paėmimą iš muitinės priežiūros, kaip tai suprantama pagal minėtame straipsnyje įtvirtintą normą. Oficialaus Europos Sąjungos teisės normų aiškinimo funkcija priskirta Europos Sąjungos Teisingumo Teismui, kuris, aiškindamas Bendrijos muitinės kodekso 203 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą sąvoką „paėmimas iš muitinės priežiūros“, ne kartą savo praktikoje (pavyzdžiui: 2005-01-20 sprendimo *Honeywell Aerospace*, C-300/03, 19 punktą; 2005-09-15 sprendimo *United Antwerp Maritime Agencies NV* ir kt., C-140/04, 28 punktą; 2013-07-11 sprendimo *Harry Winston SARL*, C-273/12, 29 punktą; 2014-06-12 sprendimo *SEK Zollagentur GmbH*, C-75/13, 28 punktą; 2015-10-29 sprendimo *B&S Global Transit Center BV*, C-319/14, 28 punktą) yra nurodęs, jog šią sąvoką reikia suprasti kaip apimančią bet kurį veiksma ar neveikimą, kuris sutrukdo, nebent labai trumpam, kompetentingai muitinės institucijai prieiti prie prekės, esančios muitinės priežiūroje, ir atlikti Bendrijos muitinės kodekso 37 straipsnio 1 dalyje numatytą tikrinimą. Todėl tam, kad prekė būtų laikoma paimta iš muitinės priežiūros, pakanka to, kad jos būtų objektyviai neįmanoma patikrinti, nesvarbu, ar kompetentinga institucija iš tikrųjų ją tikrino (minėtų sprendimų *SEK Zollagentur GmbH* 32 punktą, *B&S Global Transit Center BV* 29 punktą, *Terex Equipment* ir kt. 48 punktą). Taip pat svarbu pažymėti, jog Europos Sąjungos Teisingumo Teismas minėtame *Terex Equipment* ir kt. sprendime konstatavo, jog eksporto deklaracijose vietoj muitinės procedūros kodo 3151, parodančio prekių, kurioms taikoma laikinojo įvežimo perdirtbi procedūra, reeksportą, nurodymas kodo 1000, žyminčio Bendrijos prekių eksportą, turi būti laikomas šių prekių „neteisėtu paėmimu“ iš muitinės priežiūros (47 punktą), todėl atsiranda skola muitinei pagal Bendrijos muitinės kodekso 203 straipsnio 1 dalį (51 punktą).

Nagrinėjamoje byloje nustatyti duomenys patvirtina, jog Pareiškėjo taikyta laikinojo įvežimo perdirtbi muitinės procedūra pagal 2014-09-01 importo deklaraciją Nr. 14LTLUB000IM013B61 importuotai prekei 3 nebuvo tinkamai įvykdyta, t. y. automobilis *FORD EXPLORER* buvo išgabentas iš Bendrijos muitų teritorijos, įforminus jam 2015-06-08 eksporto deklaraciją Nr. 15DE485119027956E5 negražinamojo eksporto procedūrai. Taigi eksportavus ginčo prekę kaip Bendrijos prekę, buvo išvengta muitinės patikrinimo pagal Bendrijos muitinės kodekso 37 straipsnio 1 dalį. Todėl darytina išvada, kad minėta transporto priemonė buvo neteisėtai paimta iš muitinės priežiūros. Minėtų aplinkybių konstatavimas yra pagrindas kilti mokestinei atsakomybei pagal Bendrijos muitinės kodekso 203 straipsnio 1 dalį. Pagal to paties straipsnio 3 dalies paskutinę įtrauką Pareiškėjas yra pagrįstai pripažintas skolininku – asmeniu, turėjusiu vykdyti prievoles, susijusias su prekėmis įformintos muitinės procedūros taikymu. Todėl atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, konstatuotina, jog Muitinės departamento 2016-01-29 sprendimo Nr. 1A-61 nurodymas Pareiškėjui sumokėti 737 Eur muitą, 1 702 Eur PVM, 108 Eur PVM delspinigius ir 243 Eur baudą tvirtintinas.

Komisijos vertinimu, net ir pripažinus, kad Pareiškėjas neformino ginčo prekei 2015-06-08 eksporto deklaracijos Nr. 15DE485119027956E5, kurioje deklaruotas kodas, žymintis ne prekių, kurioms taikoma laikinojo įvežimo perdirtbi procedūra, reeksportą, o Bendrijos prekių eksportą, nėra paneigiama Pareiškėjo atsakomybė pagal Bendrijos muitinės kodekso 203 straipsnio 1 dalį. Pareiškėjo teigimu, ginčo prekė iš Bendrijos muitų teritorijos išgabenta, neiforminus jai reeksporto. Taigi pats Pareiškėjas iš esmės pripažįsta, kad buvo pažeistos

Bendrijos muitinės kodekso nuostatos, reglamentuojančios prekių, kurioms taikoma laikinojo įvežimo perdirbti procedūra, reeksportą. Šis pažeidimas reiškia ginčo prekių neteisėtą paėmimą iš muitinės priežiūros, kaip tai suprantama pagal Bendrijos muitinės kodekso 203 straipsnio 1 dalį, nepaisant to, kad prekės buvo išvežtos iš Europos Sąjungos muitų teritorijos.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, atsižvelgdama į išdėstytus motyvus ir vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2016-01-29 sprendimą Nr. 1A-61.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, sprenddami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliėnė

Komisijos nariai

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosyliėnė